

Sygn. akt V KK 323/13

POSTANOWIENIE

Dnia 27 marca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Andrzej Ryński

SSN Dorota Rysińska

Protokolant Anna Kowal

przy udziale prokuratora Prokuratury Generalnej Jerzego Engelkinga,
w sprawie **K. Ł.**

w przedmiocie umorzenia postępowania wykonawczego

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 27 marca 2014 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego

od postanowienia Sądu Rejonowego w S.

z dnia 15 lutego 2013 r.,

**uchyla zaskarżone postanowienie i sprawę przekazuje Sądowi
Rejonowemu w S. do prowadzenia postępowania wykonawczego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 6 października 1997 r., Sąd Rejonowy w S. skazał K. Ł. na karę łączną 3 lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny. Wyrok ten uprawomocnił się wobec K. Ł. w dniu 30 grudnia 1997 r. (k. 617, t. III). Początek kary orzeczonej wobec skazanego K. Ł. wyznaczony został na dzień 27 stycznia 1997 r. zaś koniec kary przypaść miał na dzień 27 stycznia 2000 r. (k. 39, t. I akt wykonawczych).

Po uzyskaniu, pismem z dnia 13 sierpnia 2001 r., informacji z Zakładu Karnego w W., iż skazany K. Ł. w dniu 13 sierpnia 1998 r. nie powrócił z przepustki nagrodowej i do chwili obecnej nie został ujęty, Sąd Rejonowy w S.

postanowieniem z dnia 9 października 2001 r., sygn. akt V .../97, na podstawie art. 279 § 1 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k.w. i art. 15 § 2 k.k.w. zarządził poszukiwanie skazanego K. Ł. listem gończym i do czasu zatrzymania skazanego zawiesił postępowanie wykonawcze w sprawie (k. 152, t. I akt wykonawczych). K. Ł. opuszczając zakład karny podał dwa adresy — G., ul. P. 23/24 m. 1 oraz S., ul. M. 25. Jako ostatnie miejsce zamieszkania w liście gończym wskazano: S., ul. M. 125/1A (k. 129 i 160, t. I akt wykonawczych).

Postanowieniem z dnia 15 lutego 2013 r., Sąd Rejonowy, na podstawie art. 15 § 1 k.k.w. w zw. z art. 103 § 1 pkt 2 k.k. umorzył postępowanie wykonawcze wobec skazanego K. Ł. i odwołał poszukiwania go listem gończym (k. 326, t. II akt wykonawczych). Postanowienie to uprawomocniło się w dniu 30 sierpnia 2013 r., kiedy to nastąpił zwrot korespondencji z odpisem tego orzeczenia w wyniku niedoręczenia go skazanemu na adres zamieszkania w S. (art. 139 § 1 k.p.k.).

Od tego orzeczenia kasację na niekorzyść skazanego wniósł Prokurator Generalny, podnosząc zarzut rażącego i mającego istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenia art. 15 § 3 k.k.w., polegającego na umorzeniu postępowania wykonawczego z uwagi na upływ 15 lat od uprawomocnienia się wyroku pomimo tego, że skazany uchyla się od wykonania wyroku, co wstrzymuje bieg przedawnienia wykonania kary na okres nieprzekraczający 10 lat.

Na podstawie tak sformułowanego zarzutu Prokurator Generalny wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi w S. do postępowania wykonawczego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest zasadna.

Wyrok, na mocy którego K. Ł. został skazany na karę 3 lat pozbawienia wolności, uprawomocnił się w dniu 30 grudnia 1997 r. (k. 617 w zw. z k 615, t. III). Chociaż od tego terminu zaczął biec termin przedawnienia wykonania kary, określony w art. 103 § 1 pkt 2 k.k. (mający zastosowanie do kar pozbawienia wolności, których wymiar nie przekracza 5 lat), to jednak nie upłynął on po 15 latach, tj. w dniu 30 grudnia 2012 r., jak to wadliwie przyjął Sąd *meriti*, a to z uwagi na wystąpienie okoliczności, o której mowa w art. 15 § 3 k.k.w.

Z analizy akt sprawy wynika, że przyczyną wydania postanowienia o zawieszeniu postępowania wykonawczego wobec K. Ł. było jego uchylanie się od wykonania kary, o czym świadczy fakt jego niepowrotu z przepustki w dniu 13 sierpnia 1998 r. i późniejsze ukrywanie się przed organami ścigania, co z kolei stanowiło podstawę do wydania postanowienia o poszukiwaniu tego skazanego listem gończym, które nie przyniosło rezultatów. Postawa skazanego wskazuje zatem jednoznacznie, że jego zachowania zostały ukierunkowane na uniknięcie dalszego odbywania orzeczonej wobec niego i wprowadzonej do wykonania kary 3 lat pozbawienia wolności (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 października 2010 r., III KK 85/10, OSNwSK 2010/1/1923, LEX nr 843434). Prowadzi to do uznania, że zgodnie z art. 15 § 3 zd. 2 k.k.w. w sprawie nastąpiło wstrzymanie biegu przedawnienia kary na okres 10 lat. Z tego względu przedawnienie wykonania kary pozbawienia wolności nastąpi dopiero 30 grudnia 2022 r., a nie jak to uznał Sąd *meriti* – w dniu 30 grudnia 2012 r.

Mając na uwadze powyższe należy stwierdzić, że zaskarżone postanowienie zostało wydane na skutek rażącego naruszenia art. 15 § 3 k.k.w., skutkującego podjęciem wadliwej, bo wydanej z naruszeniem prawa, decyzji o umorzeniu postępowania wykonawczego w sprawie K. Ł. Z tego względu konieczne stało się uchylenie tego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w S. do dalszego prowadzenia postępowania wykonawczego.